

главы-ты на дѣтца-та ся видять помалко струне, и то е само отъ това и отъ поголѣмѣ-тъ чистотѣ.

Както наядрѣва цѣло-то тѣло на дѣте-то, така му ставать посѣврѣшени и дыхателны-ты орѣдія, грѣды-ты и бѣлый дробъ. На дѣте-то тогава безъ друго трѣбува прѣсень въздухъ; тогава на отворено подъ сине небо му ся остри заедно и око-то та ся въспира кѣсогледство-то, което, да е жяль чловѣку да гяда, на днешне врѣме е завладало тврѣдѣ много. Дѣте-то кога ся роди е зираво, кѣсоглаго; оттова колкото пѣчясто ся изниса навънъ, толкова пѣчясто ще гяда далечны нѣчта, и така око-то му ще ся приучи да гяда надалечъ та ще наягкне. Трѣбува да знаешъ, че съ такъво разгядваніе и призираніе и духъ-тъ на дѣте-то става пѣбыстъръ; божемъ щешъ съгядашь, кога го изнесешъ навънъ, че то тоя-си-чясъ гяда пѣвесело, ламоти и бърбори повечко, хлъца и крѣска отъ радость.

Дѣте-то трѣбува и да ся пази отъ всичко, что-то бы могло да го уплаши. Нѣкога не дѣй го буди отъ сѣнъ съ выкъ и крѣсѣкъ, зачтото има доста жялпы примѣры, какъ дѣте, кога ся буди така, отведнаждъ го хващать трепкы (грѣчкы, спасмы) па и падавица (паданіе отвѣнъ). Единъ баща си будилъ чядо-то съ сладкѣ свирнѣ съ свиркѣ; съ това не искамъ да ти рекѣ да правишь и ты така, нѣ само искамъ да ты подсеѣтъ че не бива да си будишь дѣте-то буйно.

У дѣте-то найнапрѣжъ ся събуди и испече чювство *пипаніе* (осязаніе); дѣте-то бара и пипа всичко, что му ся испрячи, и така разбира какво е онова нѣчто. За това сега щешъ пазишь добрѣ